શાજન બાવની.

પ્રગટ કરનાર

શાજલભાઈ વીશરામ શાજન.

મુંબઈ મધે મસજીદ બંદર સ્ટેશનની સામેં,

ઍંગ્લો-જુબલસ ઍન્ડ વરન્યાક્યુલર છાપખાનામાં છપાયું છે.

૧૮૮૭.

કીંમત ૩ આના.

શાજન બાવની.

તોજો મુંજો કરે કરે । પાપ ગડા ભરે ભરેઃ ॥ કદં કીંન વંતો ઠરેઃ । માંનખો તો હારીએંઃ ॥ કુડીતાં હી આએ કયાઃ । તેંમેં તો લગાયેં માયાઃ ॥ જેડી તાં બિપોરેં છાયા । વીચારે ન નેઆરીએં ॥ કાલ જદં વંધે ખંણીઃ ॥ તદં તોજો કરે ધંણીઃ । હીરો છદ કચ મંણીઃ ॥ કુલાતો ઉપારીએંઃ । સાજન શંમજ સટઃ ॥ હેડા તાં ન કિજે હઠઃ । ખોટા બિડે ગર મઠઃ ॥ હરી નં સંભારીએંઃ ॥ ૧ ॥ સંત ચેંતા વાર વાર । મુંઢકીં કર વિચાર ॥ સંસારમેં નાંહિં સારઃ । હરીકે તું ભજ રેઃ ॥ વંનેં તું જરૂરમરી । કુલાએતો ખંણેં ભરી ॥ માંનખો નંઅચે ફિરી । કુડ કે તું તજ રે ॥ સંસાર જો સુખ એડો । રંગની કસુંબે જેડો ॥ તેંમેં તો મચાયો મેડો ॥ નથી થીંને લજ રેઃ ॥ ભાઈ એં તું જ સુખ થીંન । ત સાંધે પાસેરો આહીન ॥ સાજન તું મેખ મીંન । કદં કીં મ કિજ રેઃ ॥ ૨ ॥ સંકલ્પ કરે કિરોડ ॥ ધંધેજીતો કઇએં ધોડ । મુછેં કે તો દીંએં મોડ (શ્રજી નથો હલેંઃ રેઃ ॥ જંમરો જલીંધે જદં । કુછી ન સગનેં તદં ॥ ધંન માલ બિડે છદ । વંનેહથે ઠલેં રેઃ ॥ મુરખા તું મંન હાંણુઃ । કુલા વેઠો કઇએં તાંણુ ॥ સંત તોકે કરી જાણ । તંજ ચે નં હલેં રેઃ ॥

કરતુ સાધેનો સંગઃ । કુડી કાયા થીંધી ભંગઃ ॥
ન પેરાએ ઢંગઃ । પ્રભ મેં નં મિલે : રે ॥ ૩ ॥ ઊ
મ કઇએં તો ગંણુંઃ । સુખેઓ ન વેંતો ખિંણુંઃ ॥ જી વ
જેતો ઠલેઃ ચિંણુઃ । ગણું તો તું તાંણીએઃ ॥ હિસીં
ને મેડી મોલાતઃ । પિઢજી ભુલી વેં જાત ॥ ગંણીં
તરેં વારે ભાંતઃ । વિસે સુખ માંણીએં ॥ કુડો તાં હી
માલ ધંનઃ । તેંમે તો લગાઇએં મંનઃ ॥ ઇથી વેંધો
જી સપંનઃ । જાુતો આઇએં ગાંણીએં ॥ સાજંન સંભ
જી હલઃ । હેડી તાં ન ઇંધી પલઃ ॥ માંનપો વિનેં
અફલઃ । વીચાર ન આંણીએઃ ॥ ૪ ॥ ફિઠ સુંઢ
હઇએ કુટાઃ । લખિણસે તોજા ખોટાઃ ॥ નારીએં
પારકા ઓટાઃ । સાધે મેંન અચેં રેઃ ॥ કીનતો કઇએં
વીચારઃ । ગદાડ જીંવેંતો ભારઃ ॥ પેઓ અઇએં
માયા જારઃ । શત હીં તો પચેં રે ॥ ધિખ તોકે આ
એ અધા । પારકી કઇએંતો નિધાઃ ॥ જીવજી ન ક
ઇએં ચિંધા । મુરખેં મેં મચેં રેઃ ॥ ગીયાંન તું ન
શુંણેં કંને । હુંઇ વેઠો ખાઊ છીનેં ॥ ખધડા ન વિ
ડેં ખંનેઃ । શાજનચેનચેં રે ॥ ૫ ॥ શંત તોકે થકા
ચઇઃ । વીચાર ન કઇએં વઇઃ ॥ હેડી શે માંનખા
દિઇ । કીં વિનાએ હીંએંતોઃ ॥ ત્રિશનાં રેપેંતો ગ
ણીંઃ । ઊભો આઇએં ખુડો ખંણીઃ ખોઇએં તે આ
મુલ મંણીંઃ । જીએમેં નં જીએંતોઃ ॥ વદી તોજી
આએ ભુલઃ । મનેગીડ આંઊ થુલ ॥ અંમરત છં
દે અમુલઃ । વિખ ગિંની પીએંતોઃ ॥ શાજન સંભ
જ હાણુઃ । સરૂપજી રખ જાણુઃ ॥ કર તું તોજો પ્ર
માણુઃ । અગીઆંની કો થિએં તો ॥ ૬ ॥ સાધ સં
ગતું નં કઇએંઃ । વદો તું મુરખ અઇએંઃ ॥ ઊંણીં
ઊંણીં આવેં દઇએં । છદીએં ન માંન કે ॥ દમેં
ન જગત ચાલઃ મિડ વિને ખાયો કાલ ॥ સુંણેન

ગાલ: । વિનાઇએં તો જાનકે: ॥ માયાનો પસા
... । અંતે મિડ થીંધો ધુડ: ॥ હેડો તાં નથી
જ ઘુડ: । સંમજ ન ગ્યાંન કે: ॥ તોકે તુંતપાસે ન્યા
ર: ॥ કર ત્રિત પ્રમા કાર: ॥ સાર્જન સંમર્જ સાર
। સતગુરૂ સાંનકે ॥ ૭ ॥ સચી ગાલ સુણેં નતો: । પે
કુડો જલે વેઠેં મતો: ॥ માલ મિતામેં તું રતો: ।
ઓ આઇએં ખદ રે: ॥ મુંજી કાયા મુજી માયા । મું
નો ગર મુંજી જાયા: ॥ મુંનો મુંલો કઇએં દાયા: ।
સેતાં વેંને છદ રે ॥ ધીઉં નારૂં ભેંણ ભાઇ: । ભીં
હીંએજી તાં સગાઇ ॥ કેડી તો કઇએ વદાઇ: । તું તો
વેંનેં લદ રે ॥ સાર્જન ન સાંત કિત । મિથ્યા નારી શુત
વિત ॥ હિડડો આતમા શત: । ચેઓ વેદ વદે રે ॥
॥ ૮ ॥ વિશે શુખ મેં તું ભુધી: । મુછું મોડ હલે ફુ
લી: ॥ માયામેં મુંજાણેં રૂલી: । અટકી રેં ધંનં
મેં ॥ બાલા પંણ તોનો વેઓ: । નોખંનમેં કીંન
થેઓ ॥ ચેત તું ખોપએંતો ત્રેઓ: । સંમજે ન મં
નમેં: ॥ વિથા વિનાઇએં તો હીંઅ: । હાંણેં પોએ
કંને કીંઅં ઉદ્દી વેંનેં ઓસ જીંઅં । ઝંડી પલ છિ
નમેં: ॥ સાર્જન શંમર્જ રખ: । પ્રમ રસ કે તું ચ
ખ: ॥ નકાં થીધે ઝંણું દુખ: । ફરી ઇંનેં તંનમે ॥
॥ ૯ ॥ અઠ પોર રાત હીંઅ: । સ્વાંત નં કઇએં કી
અં ॥ ભટકેં તો સ્વાન જીંઅ: । ડગે જીં તું વેહેં
તો: ॥ શુખેં લા તો રહેં આધીંન: સ્વાદતે જીંમ
રે મીંન: ॥ વાંદરો ફિરે આધીન । તીં તું દુ:ખ
શેહેંતો: ॥ સરીર કેમને આંઉં । થીંએં દ:ખી પા
ઇએં ધાંઉં ॥ જંનમેંને મરે પાંઉં: મુરખો તું રેહેં
તો: ॥ સંત ચોંન સચી રીત: । તેંસેં તું નં કઇએં
પ્રીત: ॥ સાર્જન ત્રીગુંણાં તીત: ખોજ કોનં લેહેતો
॥ ૧૦ ॥ વીચાર તું કર મનં: । વિનાઇએ તો ત્રેપ

નઃ ।। મનતું સાથે વચંન. । વેં નડીક હરી
સંતંજી તું ગાલ વિસઃ । જિંદાં તિદાં રાંચ ચિ
ગણે કિઈઅે હાણે ભસઃ । ફિગાઈઅેં નં ભરી રેઃ ।।
સ્વેંનીં સરૂપ તોનોઃ ।। કુલાગ્મેતા હલે આંનો : ।।
હુંઈ મંને વેઠે મોનો ઠેરાઈઅેં ન હરી રે : ।। કરી
અેં ન ક્ષેહ ભાવઃ । પ્રમ સુખ ગિન લાવં ।। સાજ
ન સંમજ દાવ । અચંધો નં ફરી રે ।। ૧૧ ।। પાં
ઉં તું ફરીને નારી । હરી હરી ધિલ ધારઃ ।। નિરં
જંન નિરાકાર ।। પરા પાર આઈ રે ।। નિરગુન નિ
રમલઃ । પાર પ્રમ કેવલઃ ।। પુરણ સદા અચલ ।।
નિત નિર મોઈરેઃ ।। અગમ અગાધ ગત । વાંણીનં
પોચેતી જિતઃ ।। આદ અંત મધ સત । સાર આ
અે સોઈ રે ।। અજર અમર રૂપઃ । અખંડ સ્વેંઅ
નુપઃ ।। સાજન સ્વેં સરૂપ । બેઅો નાંઅેં કોઈરે ।।
।। ૧૨ ।। જુલંમતા ગણું કરીં । મારે કુઠે ગર ભરી
ધિલમેં નં દયા ધરીંઃ । પાપેં ધુંનં ખિસોતા ।। મુ
રખા હુઈઅેજા અંધા । ગંણાતા કરીન ધંધા : ।। લે
ણ દેંણ કુટા સંઘાઃ । ગ્યાનકે નં રસેંતા ।। ભંની
નં ફિરેંતા ફુલીઃ । શરૂપ કે વેઆ ભુલી ।। દુઃખી
થી મરંધા રૂલીઃ । વીચારે નં દિસેંતા ।। લગંધો જ
પાટો જદં । ધંન માલ મિડે છદેઃ ।। સાજંન વિને
તા લદ । તદં હથ ગસીંતાઃ ।। ૧૩ ।। જગતમેં સો
ણું થોડાઃ । જંમ જો લગંધો જોડા ।। છદ વેંનં વે
લો મોડાઃ । હુલેં કીંન દરી રેઃ ।। દિસાજંતા વદા
ગુડઃ । રાત દીંતા કઈઅેં કુડઃ ।। તું તાં ફિટી થીધે
ધુડઃ રખ થીનં બરી રેઃ ।। નં જી તું કછઅેં તા
આસઃ દીન દુઃખીં થીઅેં દાસઃ શેતાં મિડે થીધાં
નાસઃ । નેઆરીઅેં ન ફિરીરેઃ ।। સાજન ચે મુંજા
વલાઃ ।। અેદા દુઃખી થીંઅેં કુલાઃ ।। આચતી અ

તાઃ શંભારીઍં નં હરીરેઃ ॥ ૧૪ ॥ તં
દારઃ શુતઃ તંમેંતા લગાઇં ચિતઃ મુંઢ થીં
નઃ અંધા ભિતઃ કરીં નં વીચાર રેઃ ॥ કુડા હે શં
શાર શુખઃ તંજી તોકે જજીંભુખઃ અંને તોકે
થીંધા દુઃખઃ ગંણું થીંનેં ખોચાર રેઃ ॥ શંશાર
શપનું આહેઃ તંકે શચો કીં મ ભાંઍઃ થુકેં કે
મ ગિડકાઍઃ મંનકે તું વાર રે ॥ શાજંન વીચાર
આંણુઃ શંશાર દુખંજી ખાંણુઃ નિજાનંદ શુખ
માંણુઃ શરૂપ શંભાર રે ॥ ૧૫ ॥ આતમાંકે ભુલી કરે
ચોરાશીજા ફેરા ફિરેઃ શાધ શંગ કીં ન કરેઃ
કુડં કંમે રચે રેઃ ॥ કરીઍં ઉપાએ ગંણાંઃ તંમેં
કીં નં રખેં મંણાંઃ કચા તો ચખીંઍ ચિ
ણાંઃ સ્વાદ કીં ન અચે રે ॥ ધંન શારૂ કઇઍ
ધોડઃ કાઍઆકે દીઍંતા મોડઃ દિશ ઉડી વેઆ
કિરોડ મુરખા કો નચેં રે ॥ મંમતા ગંચણુ મિં
જઃ પેઍા આઇઍં શુભુ શંજઃ ગંશી ગંશી બરે
વંજઃ શાજંન તીંઅં પચેંરે ॥ ૧૬ ॥ ચીંન ને
વિલાત બેઍાઃ વેપારનીં ગંણું કેઍા તે બિંજાથી
નાંણુ થેઍાઃ બંગિલા અદાઇંતાઃ ॥ શંશાર મેંલજ
વદીઃ ગાલીચા જુંમદ હંદીઃ પાલિખી નં ગોડા
ગદીઃ ખુબથી ફેરાંઇતાઃ ॥ કાયાતાં હીઅ છંણીપોંધી
મશાંણુજી રખ થીંધીઃ ધુડ મિંજા ભરી વેંધીઃ તંકે શચી
ભાંઇંતાઃ ॥ જાંણે અશીં વદા જાંણુઃ ગંરીબંજી કઠે
ગાંણુઃ શાજંન વિશારે પાંણુઃ માંનખો બિનાંઇ તાઃ॥૧૭॥
બંની ઠંનીં થીંઍં લાલઃ ભાશેં તીંઅં બોલેં ફાલઃ
શચી કીંન કરી ગાલઃ અભિમાંન આંણીતાઃ ॥ મિલકત
માલ ગંણુંઃ તંસેં થેઍા આંઊં પણઃ કેંકે નં ચખાંઇ
ચિંણુંઃ વિસે શુખ માંણીંતાઃ ॥ મારે કુટે કરી હેરઃ ચોંન
અશાં જેડા કેરઃ નાંમ ધાર અશી હેરઃ પિંઢકે વખાંણીં

તાઃ ॥ કાલિતાં જલીધો જદેઃ મિડે છદે વેંધા ।
ન ન મંની કદેઃ અંતી ગાગ્યુઃ તાંણીં તાઃ ॥ ૧૮ ॥
જિન નાંણે વારાઃ ઉચાંતાં અદાંઈ મારાઃ વાડાબ.
બગીચા શારાઃ ખુબ ખુશી કરીંતાઃ ॥ ગાલશે કરીઆં
કેડીઃ ગંણે દેશાવરે પેડીઃ મિલકત કરે ભેડીઃ બેંકે
મેં શે ભરીંતાઃ ॥ શોંન ચાંધી જિનો માલઃ રૂપીઆ
નોટું નેં શીઆલઃ અંધા કીંન હિશેં કાલઃ પ્રભુ
પરહરીંતાઃ ॥ શરીર હી પોંધો છંણીંઃ તદે કુશે વેંને
ખંણીંઃ શાજંન હલેંતા તંણીં હરી નંશંમરીં તાઃ ॥
॥ ૧૯ ॥ માલા ગિંનીં જપીં જાપઃ ગંણાંતા કરીંન પાપઃ
દેવી દેવ મંને બાપ જિજા પશુ મારીંતાઃ ॥ હથ નો
ડે ઉભી પાશઃ શુખે જી રખેંતા આશ ધંન પુત્ર
અંર વાશઃ કુડી ઈંછા ધરીંતાઃ ॥ તિતા કીં નં જુડેઃ
ધુડઃ લાલચે વિનાંએ મુરઃ પોએ થીંધા ગર્જ
જુડઃ શરૂપ વિશારાતાઃ ॥ શાજંનચે શુખ છદેઃ વિડ
ગેંતા કે હદેઃ રાખીઆ નં થીંધા કદેઃ શંત શે
ધિકારીંતાઃ ॥ ૨૦ ॥ ભેડા થી નેં વેંન જદેઃ ગંપોડા
મારીંન તદેઃ શચો નં બોલીન કદેઃ જાંણે અશીં
વદા રેઃ ॥ હઈઆ નં હશીંમાં લજાંઃ નચેં કુદે કરી
મજાઃ ઠઠા કુડ કુટા જિજાઃ ત્રશનાંજા ખદા રેઃ ॥
એલ ફેલ બોલીં એડાઃ ંણીં શુનં શગને તેડાઃ
હઈએમેં નં રખેં શેડાઃ ॥ નિર દયા જદા રેઃ ॥ મુંઢ
એડા અગિનાંનઃ ગાગ્યું કરીં મધ પાનઃ ॥ શાજંન
ખોઈંતા જાંનઃ મુરખા શે અ દા રે ॥ ૨૧ ॥ વિશેજી
જ ચીતવનઃ અઠ પોર નેંને મંનઃ ફિરીફિરી ન્યા
રીં તંનઃ ફુલાંઈંતા અંધા રેઃ ॥ અચેકા એડા શિકા
રઃ મારે કુટે કરીં ઠાર કોલીઃ જીંઅ પશારીં જાંરઃ
તેડા કરીં ધંધા રેઃ ॥ રાંમકે શે હિશેં કીંનઃ કાંમાતુર
ફિરે દીંનઃ એડા નર ખુધી હીંનઃ કરીં પર નિં

.તી નં અનીતી દીસેઃ પાપેં ધુંઆં ીંન
... સાધુએંનું ભજેં નસેં શાંજંનઃ કીંઅં
કંધા રે ॥ ૨૨ ॥ રખેંતા આઘત ભુરીઃ ગરીબેંતે
વાંઈં છુરીઃ મરી વેંધા જંમ પુરીઃ હેર કીંન ભ્રિનેં
તાઃ ॥ પિંઢકે નં હુંણેં શુઇઃ બેંકેતાં ભિજન કુઇઃ
પીંઅંનતા પરાઈ લોઈઃ ધશે મારે ભિનેંતાઃ ॥ ॥ અ
ખીંએંમેં ભરે રોશઃ ગંણુંતા રખંજે જોશઃ કદં
કીંન કરીં તાશઃ મુરખાશે દજેંતાઃ ॥ શાજંનચે એડા
ખલઃ ધગેંા બાજી રપેં ધિલઃ તંજા કીંઅં વોવાને
મલઃ જે ન કદં ભિજેંતાઃ ॥ ૨૩ ॥ અસ્ટાકી બુટ પેરેઃ
ફિરેંતા ફુટરે ચેરેઃ ગંરીબેંનો ધંન હેરેઃ નાએ
કાં નચાંઇં તાઃ ॥ કરીંતા નિકારા કંમઃ બેંજાતા ઉ
તારીં ચંમઃ ખોટા વેઠા દીંન ધંમઃ અખીંઊં ચડાઈં
તાઃ ॥ જીવ મારે કરીં આરઃ કુડાતા રભે આચારઃ
વીચારીં ન શારાશારઃ પાપેં કે વધાંઇં તાઃ ॥ શાજન
ચે એડા અંધઃ કેંકે નં નમાંઇં કંધઃ કુડાશે રચાંઇ
ફંધઃ જીવેંકે ફશાંઈતાઃ ॥ ૨૪ ॥ ધરેશ પેરીંન ખાશાઃ
વહાતા ચોવાજેં માશાઃ કુડાતા હારીન પાશાઃ મધીરા
પી છકેંતાઃ ॥ નચેં ને પછાડીં પગઃ ગંણું જોર ગં
ણીં શગંઃ કીંન તા વીચારીં અગઃ ભારો તીં શે
બકેંતાઃ ॥ ગરીબિકે ચાંપે મારીંઃ કાંનેં લાએ કાલર
બારીંઃ માંનખો જંનમ હારીંઃ કદં કીંન થકેંતાઃ ॥
શાજંન જુલિમ ગારઃ કરીં વેઠા મારો મારઃ તંકે કેડા
શુધાચારઃ પારકોજ તકીંતાઃ ॥ ૨૫ ॥ શેઠજી શાહેબ
ચઈઃ કુટેતા ભિજંન ભઇઃ કિત ચોજે ધાંહાં દિઈઃ બ
લી ભાતેં છોલીં તાઃ ॥ દેખારીં શારો દેખાવઃ અંતર
મેં ખોટો ભાવઃ ભુલેં કીંન અચે દાવઃ રાકેંકે સે રોલીં
તાઃ ॥ શંતેજી નં શુંણેં ગાલઃ ભેડો કરીં ધંન માલઃ
કુડીતા રખને ચાલઃ શચો કીં ન બોલીંતા ॥ શાજંન

ચે વઢા ઠગઃ જેડા પખી આછા બગઃ વારેઅ.
વગઃ અંતર ન ખોલીં તાઃ ॥ ૨૬ ॥ થોડે જીણુ ...
કરેઃ કેહાતો વિકરમ કઇએંઃ મરી વેંને મુરખા તુંઃ કુ
લા હુલે તંણીંનેંઃ ॥ કોટ બાર કોટ ગર ગાંમ નેં
કુલાબો ફિરેંઃ થકેં નથો ભલાતુંઃ પછાડે મથો હાણીં
નેંઃ ॥ અઠ પોર વેપારજીઃ ગોઠવંણ ગંણીં કંઇએંઃ
જાંણેં જિનો નાંણુ નથોઃ પએ મથા છાણીંનેઃ ॥
શાજંતચે ભલા કીંકઃ વિચારેનેં હિશ હાંણઃ વદા
વદા છદ વેઆઃ તું નં વેંનં ખંણીંનેઃ ॥ ૨૭ ॥ હિશ
કીં વિચાર હાંણઃ જદં તું છદીનં પ્રાણઃ કોએ નં હુ
લંધે શાંણઃ ધંન પુત્ર કાયારેઃ ॥ તુંતો કઉએં મુંજી
મુંજીઃ ભેડી કરે રખેં પુંજીઃ પેટીકે લગાએ કુંજીઃ શે
તાં માગા છાયારેઃ ॥ ભિડે છદ વેંનં વલાં હુથ તાજા
રેંધા ઠાલાઃ કુલાતો પિટીએં જલાઃ શંમજેંન દાયારેઃ
॥ શાજંનચે જીં હુ બેલીઃ શંગ કીં ન નદીંધે થેલીઃ છ
દ વેંનં હુી હુવેલીઃ નંજા ઊંનાં પાયારેઃ ॥ ૨૮ ॥ હુી
તાં જગ આએ શોંણુંઃ ન્યારીંએં ન ફેરે લોંણુંઃ જિ
ત તોકે નાંએં રોણુંઃ તંમેં તું મુંજાંણેરેઃ ॥ અરેકીં
વીચાર ઢગાઃ જંકે મંનં વેઠે શગાઃ શેતાં પોએ દીંધે
ધગાઃ અંત કાલ ટાંણે રેઃ કુડી તાં હુી ચાએ ભાજીઃ
તેંકે દિશી થીએં રાજીઃ ત્રિશનાંજી થઇએ ખાજીઃ
દુખી થીંને હાણેં રેઃ ॥ કુટંમજી કરે ચિંધાઃ જંણાતો
કરીએં ધંધાઃ શાજંચે હીંએં અધાઃ શરૂપ નં જાંણેં
રેઃ ॥ ૨૯ ॥ નિંઢા વદા રાણા રાવઃ અંમીરને પાતશાવઃ
ફંના થીંધો જિકી જાવઃ ચરાચર જિતરોઃ ॥ જિ
કીં હુી માયા વિલાશઃ તંજી છદ હિને આશઃ શાધુ
એંમેં કિને વાશઃ ભિટે શંસે ખતરોઃ ॥ કુડો ભિડે ક
આકારઃ તેં કનાં તું મંન વારઃ આતમા આખંડ
ધારઃ શંત ચોંન ચેતરોઃ ॥ શંમજ આપણું આપઃ

કુમ તાષઃ શાર્જંન મિંડ અલાપઃ નાંમ રૂપ
. ૩૦ ॥ નાવાંણીંને મધ મિંજઃ ફિરેં મુંઢ
. થેઆઃ વીચારે કીં દિશેં નથાઃ જેંરીંખેકે મા
.તાઃ ॥ વિશવાસ રખે તેંકેઃ મારે કુટે હાર કરીંઃ
નશો પિંઢ ખાઇઃ તેંને ખાતે ખોટ ઉધારીંતાઃ ॥ જેંકે
તેંકે લુટે ગંરઃ ભરે કરે મંનીઃ મુંનો શેતાં છદ
વેંધાઃ શે નં ખિલમેં વીચારીંતાઃ ॥ શાર્જંનચે એડા
નરઃ દયા વોંણા ફિરે ગંણાંઃ શંતનો નં શંગ
કરીંઃ હરી નં શંભારીંતાઃ ॥ ૩૧ ॥ હેતરો તાં ભેરો
કેઓઃ હેતરો ન થીએ હાંણઃ પોએ મિડ છદ કરેઃ
નિવરાથી વેંધાશુંઃ ॥ ઊંચો ગંર બધી મિંજ ફનીં
જર નિંજો રખીઃ શગા શાઇ ભેરાથિઇઃ ચોપડ બેલીં
ધાશુંઃ ॥ પુંજી જદેં નિજી તદેંઃ કેંજી પાંકે ઓશી
આરઃ ગોડા ગદી મિંજ વિઇઃ ચંમન કરીંધાશુંઃ ॥
શાર્જંનચે એડા નરઃ મંનોરથ ગંણાં કરીંઃ પલ જી
તાંશુંને નથીઃ કેતરોક જીંધાશુંઃ ॥ ૩૨ ॥ જીંઅંણજી
છદ આશઃ શાધુએંને શંગ રોને તતવ વીચાર કરેઃ
નેઆર પાંણ ખોને રેઃ ॥ અવીનાસી શરૂપનોઃ કદેં કીં
ન નાશ થીએઃ મિથેઆ નાંમ રૂપ મંનેઃ દુખેંમેં નં
પોજે રેઃ ॥ શત ચિદ આંનંદ શેઃ અખંઢ શરૂપ તો
જોઃ તેંકે દ્રીઠ નિશચે કરેઃ શુખીઓ થી રોને રેઃ ॥
શાર્જંન ચે નિજાનંદઃ શુખમેં આસ્થતી કરેઃ આએ
તીંઅં શંમજી રોઃ કેંકે કીંન ચોનેરેઃ ॥ ૩૩ ॥ ચો
ને પિંણ તેંકે નિકોઃ ઉતંમ જગેઆશી હુએઃ મુરખેં
શે મથો હંણીંઃ કુલા પચી મરનેઃ ॥ ચિંતામંણીં
ગિંનીં ખણીંઃ કુંભારને હથ ડિનેઃ તેંકે કેડો પારખોઃ
શે બધે ગલે ખરનેઃ ॥ ભકાલેજા વેપારી શેઃ જવેરાત
કુરો ખુનેંઃ અંતર ફુલેલ તેલઃ ચંમારેં ન ચરનેઃ ॥
અંધે પાશે આરશીઃ જીં બેરે પાશે રાગ ડિનેઃ શા

જંન તીંઅં શંમજેં નઃ ખુધી વેંણું નર ॰
ફુટરા ફરોશ જંણાંઃ વદા કુડા નાંમેં મંણું
ઉભા કરીં ઙિણાં ગંરીબેંકે ખોંશીંતાઃ ॥ ખાટક
ખેરી પારેઃ હથ ફેરે ઙિપુ નેઆરેઃ મેંઠા વેઠા આંસુ
હારેઃ કંન જલે રોંશીંતાઃ ॥ મિઠી જુભાંશે બોલાઇંઃ
મથે શંનીં છુરી વાંઇઃ ભાગ કરેતા ઙિરાંઇઃ ગંર મિં
જ જોંશીંતાઃ ॥ શાજંનચે કુરો કિજેઃકિત ઙિની:ધાંહાં
ઙિજેઃ ભિકારાશે કીંન લજેંઃ કુટંમકે શોંપીંતાઃ ॥ ૩૫ ॥
કુટંમજી કુડી માયાઃ ધન પુત્ર ગર જાયા રાતદીં શાંઢીએં
કાયાઃ શરૂપ ઙિશારીએંઃ કેતરાક દુખ શઇઃ જિંનીં માયા
ભેરી કિઇઃ ॥ ઙિશ તિંનીં કુરો ખંઇઃ શે નતો વીચારી
એંઃ ખીંદીંએં જે શુખ લાએઃ કેદાતો કઇએં ઉપાએઃ॥
પિટે કુટે ધંમકાએઃ ગંરીબેંકે મારીએં ॥ શાજંન અધંમ
નરઃ ઙિઠ તોકે ખુદી મરઃ અંજાંકીં વીચાર કર મંનકે ન
વારીએંઃ ॥ ૩૬ ॥ મંનકે નં વારીનં તઃ ખદમેં ઙિગાએ
દીંધેઃ ચોરાશીજા ધકા જલેઃ દુખીઆ તું થીંનં રેઃ ॥
ભાવરજો ભિજ પોપેઃ આમું કદં કીંન થીએઃ માર
જોર ગંણીં કઇએંઃ ધોજક ભરીનં રેઃ ॥ જેદાં તેદાં તો
જોજ શરૂપઃ તંકે જાંણેનથોઃ જુલંમ તો કઇએં વલાઃ
કેતરોક જીંને રેઃ ॥ ધિન્ન મંજા ધ્રુવેશ કઢીઃ રખે ન
અધવીત ભાવઃ શાજંનચે મંનઃ મગરૂર મંથી પીનં
રેં ॥ ૩૭ ॥ મગરૂર થણું છદેઃ નેઆરકીં વિચાર કરેઃ
રાવંણજો રાજ કેદાઃ ખંમા નથી વેઆરેઃ ॥ દ્રુપદી જા
ચીર કઢીઃ પાંઢવેંકે દુખ ઙિઇઃપાએ ઙિશ દુરજોધંનઃ કેડં
હાલેં થેઆ રેઃ ॥ ભગત પ્રહેલાદકેઃ હરણાંકંશ દુખ ઙિં
નાંઃ નરશંગ રૂપ ધારેઃ વિદારણ કેઆરેઃ ॥ અંહંકાર નં
ઙિજે વલાઃ એંકારમેં નાંએ શારોઃ શાજંનચે શંમજે નઃ
વદં ઇઅં ચેઆરેઃ ॥ ૩૮ ॥ શંત એડા દયા વાંનઃ ધીરેં
ધીરે શમજાંઇઃ મુરખાશે શુંણી કરે હીંએંમેં નં ધારીંતા

શંત દીંન ગીંઆન બોધઃ જે મિંજાથી શુખ થીએઃ॥ એતાં શુંણીં કરે કંનેઃ બે કંને ઉતારીં તાંઃ તુછ શુ ખ શંશારજોઃ તેં લા વેઠા ધકા જલીઃ ॥ આતમાંઅ ખંડ શુખઃ મુંઢશે વિશારીં તાઃ શાજંનચે બુધી હીંણઃ નર ન તપાશ કરીંઃ ॥ રાજ શુખ ભોગ છદેઃ વિનીઃ ઢ ગા ચારીંતા ॥ ૩૯ ॥ મન તોકે વારે વારે કેતરો વારીંઆં વલાઃ તુંતાંવિનીઃ કરે દીંએંઃ ફુલીઆરમેં ફુકુરેઃ॥આંઊં તોકે શંમજાએઃ શુ શંગમેં થિર કઈઆંઃ તું તાં ઉતાઉ થી કરેઃ વિનીઃ પાઇએં કુકું રેઃ ॥ આંઊં તોકે વેઆરીં આંઃ થધીઊં લેરૂં જિત હુંએંઃ તુંતાં ભજી તેદાં વિ નેંઃ જિદાં લગે ચુંકું રેં ॥ વાંનરે જીંઅં ચંચલ તુંઃ થિરતા નં કદં કઇંએંઃ શાજંનચે વેઠા પાઇએં ઃ આફા રથ હુંકુ રેઃ ॥ ૪૦ ॥ શપનું શરીર તેંનોઃ કેદા અભે માંન કઇએંઃ છાતી કઢી હલેંઃ લટકારા તુંતાં લુદીરેઃ ॥ કાયા બરી રખ થીંધીઃ કાંતાં કીડં ખાજ થીંધોઃ મુરખા આજાંણઃ તુંતાં રેઓ આઇએં કુદી રેઃ ॥ ખા ઈપી પેટ મથાઃ હથ ફેરે ખુશીં થીંએંઃ આનરથ ગંણા કઇએંઃ નથો મરેં બુદી રેઃ ॥ શાજંનચે ધિજે નથોઃ ગંણુંતા ગમાર થીંએંઃ નારાણું જપાટો દીંધેંઃ તદં વેંનેં ઉદી રેઃ ॥ ૪૧ ॥ ચેરેકે બનાએ કરેઃ ગંણું અ ભેમાંન ધરેઃ શાલ ને દુશાલ બેઓઃ ફિરેં બધી પટકોઃ ॥ ફંધ રચે લુટે ફુરેઃ વદાતા ચોવાજે ગંણાંઃ શચી ને કો ચોંણ વિનેંઃ તેંકે ભરીં બટકોઃ ॥ શંત ચોંન શંમ જાએઃ હીંશે તા વિનાઃએ હથાઃ એંકારી અજાંણ ન રઃ તેંકે લગે ભટકોઃ ॥ ભાજ જીંઅં તતર મથેઃ કાયા મથે મૌત ફિરેઃ શાજંનચે દશેં નથાઃ કરે હલેં લટકોઃ ॥ ૪૨ ॥ પ્રથવી જો પતીજીંઅંઃ શપનેં કંગાલ થઈઃ હથમેં ઠકર ગિંનીંઃ મંગી ભીખ ખાએતાઃ ॥ અજ આવીનાશી ભુતેંઃ શુપ્રકાશ રૂપ ભુલીઃ ઊંચ નીચ

જોંની ધારેઃ પોતકે વિંનાઃ એતોઃ ॥ ભવાઇઓ જીંઅ
વેશ ગિંનેઃ વેશ કનાં નેઆરો આહેઃ આતમાં શરૂ
પ નેઆરોઃ વેદ શે વતાએ તોઃ ॥ વેદ અરથ યથારથઃ
હઇએમેં શે ધારે કીંનઃ શાજંનયે જીવ ફંધઃ અંનેક
રચાએતોઃ ॥ ૪૩ ॥ વિવેક વૈરાગ શંતશંગ ગીંઆન જિ
તે નાંએંઃ શે શરીર શુંન નેંડાઃ શંનાશ મશાંણરેઃ ॥ સંના
સ મશાંણ તેં મેંઃ ॥ ભુત જીં નિવાશ કરીંઃ શુંન કાલ શરી
રમેંઃ એંકાર તીં જાંણ રેઃ તુંતાં શાખી રૂપઃ ત્રિંનીં શરી
રેંથી નેઆરો ચિદાનંદ રૂપ આઇએંઃ શુરતી શંમરતી પ્ર
માંણરેઃ ઉપાધી કે છેદ કરેઃ શરૂપ ઇશથતી કિજેઃ શાજં
નચે શુખી થીજેઃ મિટે ખિઇ તાંણ રેઃ ॥ ૪૪ ॥
તાંણ માંન છેદ કરેઃ અફુર અદુગ થીજેઃ યથારથ
રૂપ જાંણીંઃ તિતા કીંન ખિશજેઃ ॥ અશતી માંતી
પ્રીઅ રૂપઃ શત ચિદ આંનદ શેઃ અખંડ શરૂપ તો
નોઃ અવીનાશી રશજેઃ ॥ ખાંન પાંન શબદાદીઃ ક્રી
આ નેંજી તેંકે સોંપેઃ જલમેં કંમલ વતઃ જગતમેં
વશજેઃ ॥ પ્રાપતજે વશાતુ તેંકેઃ પરોશ મં જાંણ વલાઃ
શાજંન આપણું આપઃ આએ તેંકે પશજેઃ ॥ ૪૫ ॥
નિર દયા નિર લજઃ કુંમત કુશંગ તજઃ શંત શંગ
મેત કિજેઃ શંમજેં ન હેર રેઃ ॥ કરકી વીચાર હીંએંઃ
કુલાએતા જીવ થીંએં ઃ મુરખા ધાગીંતું દીંએંઃ
ગિંનીં ખટા બેર રેઃ પ્રમ રૂપ આઇએં શુતેંઃ નેઆ
રીંએંતા બાર કિતેઃ ॥ શરૂપ કે ગિંન ગોતેઃ મંનકે તું
ફેર રેઃ શાજંન શંમજી સારઃ કુલાએતા ધોડં બારઃ ॥
ઉલટ ફિરીનેં નેઆરઃ આએ બેઓ કેર રેઃ ॥ ૪૬ ॥
છેદ કુડી લોક લજાંઃ શરૂપ વિચાર કિજેઃ શાધુએંજી
પગ રજઃ તેંજો ભાવ રખજેઃ ॥ શાધુએંજે શંગ
રોજેઃ તંન મંન ધંન દીજેઃ શ્રવણં મંનન કિજેઃ નિ
દિધ પેઆશંન રિશખજેઃ ॥ ભાગ તેઆગ કરે નેઆરઃ

દેહ અભીમાનં ટાર માહા વાક અરથ ધારેઃ બ્રમ રસ ચખિજેઃ ॥ નામ રૂપ મિથ્યા જાંણુંઃ તત્વ વિચાર આં ણુઃ શાર્જન શુર્જાંણ પાંણુઃ નિર્જ રૂપ લખિજેઃ ॥ ૪૭ ॥ ધંન દારા શુત ભ્રાતઃ કુટંમ કબીલો નાતઃ સેતાં મિડ થીંધો પાતઃ ચિંનમેં ન રચિજેઃ ॥ અવિદ્યા નિદ્રાથી જાગઃ વિસેજી વાશ્નાં તેઆગઃ કેંસેતાં નં કિજે રાગઃ શાધુએંમેં અચિજેઃ ॥ શાધ ચોંન શચી શાંનઃ મટે અ ગીઆંન માંનઃ પ્રગટે આતમ ગીંઆંનઃ કાલ ધુંઆં ભચિજેઃ ॥ શાર્જંન વિચાર કિજેઃ દેહભાવ છેદ દિજેઃ ચિદાનંદ રૂપથિજેઃ શુપ્રકાશ શચિજેઃ ॥ ૪૮ ॥ શાધુએં જો કરે શંગઃ દુખ મિડ થીંએ ભંગઃ ત્રએ તાપ ત્રએ લંગઃ મિટેં ભવ ફેરારેઃ ॥ અરે કીં વીચાર કરઃ આવેં કેંઆં આઈએં કેરઃ કેદાતો રખેં અંધેરઃ શુ ણેં નતો ખેરા રેઃ ॥ દેહ જડ દુખ રૂપઃ તું ચિંદાનં દભુપઃ અખંદ શુતેં અંનુપ શુધ નિર વેરા રેઃ ॥ શા જંન કરે વીચારઃ વાચ લખશ શોધે નેઆરઃ અંહં બ્રમ નિશચેં ધારઃ શંકિજ મં જરારેઃ ॥ ૪૯ ॥ શંક કેર રખે ખલાઃ છદ મિડ વેંમ ઠલાઃ શંત ચોંન શ ચી શલાઃ તંજો ચેઓ કિજે રેઃ ॥ શત જાંણ વેદ અરથઃ ખેઓ મિડ આએ વ્રિથઃ દુવીત ભાવ અં ન રથઃ તેંકે છેદ દિજે રેઃ ॥ અવીદ્યા નિદ્રા ઉ ડાએઃ મિથ્યા પ્રપંચ માએઃ આતમાં અખંદ આએઃ કુલાએતો ભિજે રેઃ ॥ સાર્જંન શરૂપ જાંણઃ વેદ શંમૃતી પ્રમાંણઃ મિટે તાજી મિડ તાંણઃ શુકે નકીં ભિજેં રેઃ ॥ ૫૦ ॥ નિર લોભીં નિશ પ્રીતઃ અ કાંમીં આશે રહીતઃ અક્રિરોધી નેં ચિંદ્રી જીતઃ એ ડા શંત ખશારેઃ ॥ દયા ભાવ ધરીં રિદઃ મુદી તાજે રહેં મુધેઃ શીલનેં શંતોશ શુરદઃ ધીરજ નેડી ધશા રેઃ ॥ ખિંમેઆ વાંન શંત એડાઃ દધીચ રૂશીજે

તેડાઃ અગાધ શંમુદ્ર જેડાઃ શાંત ચિત થિરા રેઃ॥
કોંમલ વચન મિશીટઃ રાગ દ્વેખ થેઆ નિશટઃ શા
જંનચેં શંમ પ્રશટઃ પુર્જ રૂપ નરા રેઃ ॥ ૫૧ ॥ શં
ત એડા શ ચખિશઃ જાંણેંતા અઘોઇત લખશઃ નાં
એં જેંકે પખિશા પાખશઃ કિહાં કીં ન તાંણીંતાઃ ॥
કેશેં કીંન વાદ કંનઃ મિથ્યા જાંણે તંન ધંનઃ શરૂ
પ વીચારે મંનઃ પ્રેમ શુખ માંણીંતાઃ ॥ પ્રકૃત આ
ચાર કરીંઃ ધિલમેં એકતા ધરીંઃ ધ્રુવીત ભાવ પર
હરીંઃ અંનુંભવ આંણીંતાઃ ॥ આએે તેંકે જાંણે
રેઆઃ શંશે શોક મિંડે વેઆઃ શાજંન શરૂપ થેઆઃ
વેદ શે વખાંણીંતાઃ ॥ ૫૨ ॥

દોહા.

તુક ચોજ જડ જંમક તાકો નઇં મુજ ગ્યાંનઃ ॥
કવીજન લીજેં શુધારી કે હું મતી મંધ અજાનઃ॥૧॥
હરી ગુરૂ શંત કિરપા કરી ઉંમંગ ભયો ઊર માંહીઃ ॥
લગુ દીરગ જાંનું નંહીંઃ પિંગલકી ગતી નાંહીઃ॥૨॥
પરમાતમ પ્રેરક હોઇઃ મો મુખ ધોઆર ઉચારઃ ॥
જેશેં કાશટકી પુતલીઃ નચાવત શુત્રા ધારઃ ॥ ૩ ॥
કવી રાજ કિરપા કરીઃ મો ઊર કીજે પ્રકાશઃ ॥
નિર ગુંન બાંનીં ઊચારવેઃ ચાહુત હું તુંમ દાશઃ॥૪॥

પધ કછી બોલીમેં.

કરતુ ગીઆંન વીચારઃ મોરા મંન કરતું ગીઆંન વીચા
રઃ ॥ ઉલટ ફિરીનેં નેઆર તપાશે નિજ શરૂપ શંભા
રઃ ॥ ટેકઃ ॥ ૧ ॥ શબદ પરશ રૂપ રશ ગંધઃ વિશે વા

મારા ત્રશનાં દાકણ ગંરમે: તે કે કહતુ
.ર: ...ુ ॥ ૧ ॥ જડ ચઈતંનનો કરે વવેચંન:
વાશતવ રૂપ નેઆર: ॥ બે ખબર કો ભુલો ભોંગંતા:
મિથેઆ દેહ વેવાર: ॥ કરતું ॥ ૨ ॥ વવેક વૈરાગ ખટ
શંપતી: મુખશ ઈંછા એ ચાર: ॥ શ્રવણ મનન ને નિ
ધ અધેઆશંન: શેં થીએ શાખશેઆત કાર: ॥કરતું ॥
॥ ૩ ॥ ખટ વિકાર દેહ અંનાંતંમ: તે કે જાંણ અશા
ર: ॥ શત ચિદ આંનદ શરૂપ તોજો: શે તું નિશટે ધા
ર: ॥ કરતું: ॥ ૪ ॥ થુલ શુખશંમ કારણ નં તું: રંઈ
ત અવશતા ચાર: ॥ શાર્જંન શેંએં પ્રકાશ પુરણ: ભા
શે પ્રમાં કાર: ॥ કરતું ॥ ૫ ॥ ॥ પધ બીઆ ॥
શંમજ શિંઆંણા વિશે બંધાંણાં: કરતું શુધ વિચાર:॥
આવે કેંઆં વેંનં કિહાં: તું અશલ તોનો નેઆર: ॥
ટેક: ॥ પ્રથમ દેહતું કેદાં હુંએં: હેર ખંણીં ભોંગંતા
ભાર: ॥ પોએ નં હુંયો ફિટી વેંયો: અશત જડ દુખ
છાર: ॥ શંમજ: ॥ ૧ ॥ દેહજા શંમંધી શભએ એડા:
ફુલા લગાઈએં લાર: ॥ કુડી કયા કુડી માયા:
કુડા હી શંશાર: ॥ શંમજ: ॥ ૨ ॥ મંને: ઉપાધી દુખી
થીંએંતા: મિથેઆકરે અંહંકાર: ॥ શરૂપ પાંનો ભુલો
કરે તું: કુડા કઇએં આચાર: ॥ શંમજ: ॥ ૩ ॥ પંનેં
વિશેશંણેં થેઆ પશાગે: શંમજ તેંનો શાર: ॥ નાંમ
નં રૂપ શે કલપીત જાંણીં: અશતી ભાની પ્રીઅ ધાર: ॥
શંમજ: ॥ ૪ ॥ મંન રૂપી શુતાર પ્રમ મે: કલપેઆ શ
બે આકાર: ॥ શાર્જં નથે શતગુરૂજી શંમશા: શંમજી થી
નં પાર: ॥ શંમજ: ॥ ૫ ॥ પધ ત્રેઓ: ॥ ॥ અરે
અભાગી દિશેંન જાગી: પાણઇ પાંણ શુના:ણ: ॥ મં
ની: એં મુંનો કોઇ નતાનો: જેદ છદીંધે પ્રાણ:॥ ટેક:॥
તંન ધંન દારા કુટંમ કબીલો: આએ દુખેંજીખાંણ: ॥
નેઆર વીચારે મંમતા ટારે: છદતું તાંણો તાંણ: અરે

અભાગીઃ ॥ ૧ ॥ શરીરકે તો શારો જાં પ્રમાંણઃ ॥ તપાશકર કેડી આએ .. જો મેડા મશાંણ અરેઃ ॥ અભાગીઃ ॥ ૨ ॥ મુરખથી કો મુંજી મુરેંતોઃ શંમજુ શંમર્જાંણ આંણઃ ॥ ઉલુક જીં અખીંઊં હકીંએં: દિશેં ન આતમ ભાંણઃ ॥ ચારે અભાગીઃ ॥ ૩ ॥ મન મરજાધા માંન છેદઃ ॥ તું ગદ્દિજ સંતં શાંણઃ ॥ શંત વતાંઈં શરૂપં તોજોઃ જિતે નંપોચે વાંણઃ ॥ અરે અભાગીઃ ॥ ૪ ॥ શાજંનચે શતગુરૂ પ્રતાપેંઃ શુતેં શરૂપકે જાંણઃ ॥ વિશેવાશનાં વરજીત થીઃ તું અખે આંનંદ શુખ માંણઃ ॥ અરે અભાગીઃ ॥ ૫ ॥ ॥ પદ ચોથોઃ

છદતું જારીઃ જીં મ્રગ વારી તેડા હી શંશારઃ ॥ આએ આખાંણીઃ ધુડ ધાંણીંઃ વિઇ વીચારે નેઆરઃ ॥ ટેકઃ ॥ શોંણંમેં જીં રાજં દિશેંઃ બેઆ નાના રૂપ અપારઃ ॥ તીંઅં ધુંનીંઆંજા એશ ચંમન શભઃ શુખ દુખ હી વેવારઃ ॥ છદતુંઃ ॥૧॥ તેંમે તું કોધિલ લગાઇએંઃ ત્રિથા કઇએં જિંજારઃ ॥ તું જાંણેં આંઊં ગંણુંઃ શીઆંણુ નેઠી ધંમંણં લોઆરઃ ॥ છદતુંઃ ॥૨॥ હેડા અવશર મિડઓ અચાંનકઃ કીંઅં ખોઇએં ગેંનારઃ ॥ કર શંતશંગ પુછ પ્રમ વિદ ગુરૂકેઃ શેલંગાઈંધે પારઃ ॥ છદતું ॥ ૩ ॥ ગુરૂ મુખ ધોઆરા ગીઆંન શુંર્ણીંઃ તું શંમજી હિરદે ધારઃ ॥ અંહંપ્રંમ અશર્મીં દ્રડ નિશચેં કરઃ બાજઉપાધી ટારઃ ॥ છદતુંઃ ॥ ૪ ॥ વાચ છેદ નિર્જ લખશ યથારથઃ ભાગ તેઆગ કરે નેઆરઃ ॥ શાર્જંનચે નિશંક થઈઃ કર શોહં શબદ ઉચારઃ ॥ છદતું ॥ ૫ ॥

મુંબઇમધે, મશજીદ બંદર સ્ટેશનની સામે

[illegible] છાપ્યું. [illegible]